

Luz Pozo Garza [Ribadeo, 1922—]

[Jo tenia el mocador blanc]

Jo tenia el mocador blanc
dels calats del tedi
i una pissarra nova per contar els dies

L'imprescindible canemàs de quadrícula exacte
per brodar les inicials de la primavera
I una gota de sang
vindria a revelar-se com auguri al llenç
Potser a predir les banderes vermelles
i els desorientats estandarts de la guerra
que precedeixen a la mort

Així caigué aquell germà en plena adolescència
Aní brodant la proclama lletra a lletra al lli
Brodí primer el nom
Després una creu de neu
i finalment la flor de nomoblidis.

I un sumari precís com un plor
que de vegades creix com creix un riu
pels morts de la guerra
que no donaren els parts ni figuren als censos.

Així fou qui portava una rosa a la boca
de sang febre i plor
com un llaç tricolor rebut en herència
ja emmusteït i perdut
I era un soldat ras molt jovenet
vençut del costat de la victòria.

Extret del llibre:

Vida secreta de Rosalía. A Coruña: Espiral
Maior, 1996

Per a citar la traducció:

**Pozo Garza, Luz. "[Jo tenia el
mocador blanc]". *Taller de traducció
del gallec i del portuguès. Traducció
de M. Concepción Fernández Martín i
Rosalía Otero García. Barcelona:
Estudis Gallecs i Portuguesos –
Universitat de Barcelona, 2008.*** <url>

Creat per UB Estudis Gallecs i Portuguesos sota
licència Creative Commons Reconeixement no
comercial

